Biến Mất

Liệu ta còn có cuộc gặp nào nữa không?

Vì..
cuộc trò chuyện của ta thật ngắn,
thú vị,
ấm nồng lắm;

Tôi tin mà em sẽ sống lại những điều đẹp
người khác chôn vùi trong trái tim,

những khúc ca của biển sẽ trở về cùng nghi lễ rừng sồi,

tựa như trong mắt em, sự sống hân hoan khởi nở.

ooooo

Thời gian rất ngắn thôi mang lại hạnh phúc thế…

Trên mái tóc em những thành phố – tôi đã thương – đang ngủ yên trong phép màu;

để tôi hít lấy hương thơm Đa-mát, chạm vào lụa Kashmir,
tưởng như nụ cười em run rẩy trên Cloud Gate của Chicago,

trong khi mưa ở Vĩnh Long rơi trên cây thanh trà,
và thuyền chở trái sầu riêng khẽ trôi giữa dòng,

trên đầu lưỡi,
những lời chưa thốt ra
như cà phê Paris — ít cay nồng, ít ngọt ngào.

ooooo

Em ơi, hãy hiểu rằng:
Chính trái tim tôi là thi sĩ.

Cứ thương một người thôi,
tuổi thơ nổi loạn lại sống dậy.

Miền đất xa xôi trở về,
nhịp cầu run lên khúc vĩ cầm,
ánh sáng hóa thành âm nhạc.

°°°°°

Nhưng – đột ngột – em biến mất,
tôi chẳng biết vì sao.

Nó để lại tôi như đứa trẻ
nhận một cái tát,
hộp kẹo rơi khỏi tay.

Hay…

như trái tim thi sĩ
thấy những bông hoa được tặng
vương vãi trên vỉa hè.

Thời gian thật ngắn ngủi, để lại cay đắng khôn cùng.

••••

Nhưng niềm an ủi duy nhất là:

Cuộc trò chuyện của ta đã thật ngắn,
nhưng thật thú vị,
ấm nồng lắm…

Em nhé..!.

Naom TR
Sept 15, 2025